Td 006_12

Από πάν’ απ’ τη Χραμπούνα
κατιβαίν’ ένας παπάς
κατιβαίν’ ένας παπάς
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
όλο πούτσες φορτουμένη
όλο πούτσες φορτουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη[1]
και μουνιά ζαμακουμένη
όλοι σκάπτ’σαν από μία.
Η κυρά μας η Ζαμπέτα
έτυχε με τα ζ’μαρίδια
έτυχε με τα ζ’μαρίδια
κι δεν πρόλαβε καμία
κι δεν πρόλαβε καμία
πιάν’ τινάζει τα τσουβάλια
πιάν’ και τ’νάζει τα τσουβάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια.
Τούτη είνι για τι μένα
τούτη είνι για τι μένα
που’ ν’ τα τζιέρια μου καμένα.

Από πάν’ απ’ τη Χραμπούνα
κατιβαίν’ ένας παπάς
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
όλο πούτσες φορτουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη
όλοι σκάπτ’σαν από μία.
Η κυρά μας η Ζαμπέτα
έτυχε με τα ζ’μαρίδια
κι δεν πρόλαβε καμία
πιάν’ τινάζει τα τσουβάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια.
Τούτη είνι για τι μένα
που’ ν’ τα τζιέρια μου καμένα.

[1] Ζαμακώνω: κτυπώ, χώνω, δέρνω, χορταίνω, κλειδώνω, εξαπατώ (*Θρακικά* 4 (1933): 278 –πρβλ. *Θρακικά* 2 (1929): 212) από το σλάβικο «ζαμόκ»: κλειδαριά (βλ. *Θρακικά* 2 (….): 212).